

Leoni Jansen zingt met African Mama's

Haarlem * Leoni Jansen brengt samen met de African Mama's in een nieuw theaterconcert een ode aan Miriam Makeba. Deze zangeres staat te boek als de vrouw die Zuid-Afrika hoop gaf. Zoals Nelson Mandela de vader van Afrika wordt genoemd, zo is Miriam Makeba 'Mama Afrika'. In hun nieuwe concert omlijsten de 'Mama's' hun muziek, zang en dans met inspirerende verhalen over

Makeba's strijd tegen apartheid. Op het ritme van haar hits als 'Pata Pata' en 'Malaika' brengen ze de kracht en de moed van hun boegbeeld tot leven. Ze bezingen haar muzikale samenwerking met Harry Belafonte en Paul Simon, haar vijf huwelijken en haar overlijden in 2008, twee dagen nadat ze afscheid nam van haar Nederlandse fans. Nog altijd wordt ze herinnerd als de vrouw die de Afrikaanse

muziek de wereld in stuurde en die Zuid-Afrika in zware tijden perspectief bood. De vorige concertreeks van Leoni Jansen en de African Mama's kreeg lovende recensies. Hun nieuwe concert is deze zondag (20.15 uur) te zien in de Stadsschouwburg in Haarlem. Daarna volgt een tournee langs theaters door het land.

Leoni Jansen FOTO NICK VAN ORMONDT

Daniël Lohues maakt sinds lang weer een echte bandplaat

'Liedjes geven het leven zin'

Mark Minnema

Daniël Lohues is een productieve muzikant. Wat heet, in een strak ritme levert hij elk jaar een album af. Nu ligt er 'Vlier', meer dan een uur muziek, en het eerste wat opvalt is de complete band die erop speelt.

Veel van zijn vorige soloplaten waren klein van opzet, helemaal in zijn eentje (de 'Allennig'-reeks) of met een paar muzikanten. „Deze keer vroeg ik me af hoe het ook alweer voelde met een drummer. Ik nodigde een goeie uit en we zijn gaan jammen, later ook met een bassist en een gitarist erbij. Maar erg geproduceerd is het nog steeds niet, het blijven jams. Die jongens hoorden de liedjes vaak voor het eerst, soms had ik ze de nacht ervoor nog geschreven.”

De theatertournee die nu loopt doet hij alleen, maar het spelen met een (elektrische) band is toch bevallen.

Vandaar dat Lohues in het najaar een clubtoer doet. Voor het eerst sinds jaren gaat het gewoon weer hard. „Ik had dat zo vaak gedaan dat ik het destijds heerlijk vond om zonder drummer te spelen. Maar met deze plaat heb ik er weer zin aan.”

Sterke drive

Lohues' productie is onverminderd hoog. Sinds 2008 brengt hij ieder jaar een album uit. Moet hij zoveel kwijt? „Ik heb mijn leven erop ingericht. Het is voor mij de dagelijkse gang van zaken. Muziek maak ik van jongs af aan en sinds ik op mijn vijftiende een gitaar in mijn handen kreeg en popplaten ging luisteren, was het duidelijk: dat wil ik. Platen maken vind ik nog steeds waanzinnig en het is dat ik van februari tot juni op tournee ben, anders zat ik nu weer in de studio. Het is een sterke drive, absoluut. Het geeft mijn leven zin. Al is het soms ook wel wat dwangmatig. Heb ik een ideeetje, dan moet alles wijken. Maar dat ik liedjes kan schrijven, is me gegeven. Dan moet je dat doen ook.” Dat verkoopcijfers van cd's in het algemeen kwakkelen, is voor Lohues geen reden het rustiger aan te doen. „Ik verkoop ze nog wel. En als je zo gaat denken... Dat zou wat moois zijn! Alles voor de muziek, daar gaat het om. Trouwens, ik ben zelf de baas van Ericana Recordings. Ik steek mijn eigen geld erin en kijk niet naar de cijfers. Mijn accountant roept wel als het niet uit kan, haha, maar tot zover gaat het hartstikke goed.”

Amerikaanse prairie

Wat betreft de thema's is 'Vlier' een vertrouwde Lohues-plaat. Hij kan van kleine observaties en grote thema's een lied maken, natuurlijk in het Drents. Over het 'Saksen-

Daniël Lohues: „Dat ik liedjes kan schrijven, is me gegeven. Dan moet je dat doen ook.”

FOTO REYER BOXEM

Muziek

Daniël Lohues is met 'Vlier' te zien in o.m.: Schouwburg, Haarlem (10/3); Kampanje, Den Helder (22/3); Het Park, Hoorn (11/4); De Beun, Heiloo (8/5); Schouwburg, Leiden (30/5); Nationale Theater, Den Haag (5/6); Kleine Komedie, Amsterdam (18/6). www.lohues.nl

land' gaat het regelmatig. Hij zingt over de A28 die hem altijd weer terugbrengt, eenmaal over de IJssel hoeft hij nog maar een keer te remmen. In 'Mar ik heur hier' verklaart hij z'n trouw aan zijn

geboortestreek. Tegelijk gaat het over de drang om te reizen, te rijden over de Amerikaanse prairie. Schuilt daar niet iets rusteloos in? „Dat klopt, en ik vind dat zelf ook niet zo leuk. Elk jaar als in juni de

tournee is afgelopen ga ik naar Amerika. Ik wil daar niet wonen, alleen rondreizen, de natuur zien. Er zijn kleine dorpjes waar ik elk jaar kom, waar de mensen mij kennen. 'Heb je hem weer', zeggen ze dan. Thuiskomen is ook fijn, het gaat op en neer. Dat is geen ontevredenheid, zoals ik eerst dacht. Het is echte onrust, 'fernweh' zoals Duitsers zo mooi zeggen.” In 'De ogen van Maria' zingt Lohues over de troost die Maria biedt - ook hemzelf. „Ik ben katholiek opgevoed. En ook al geloof ik

dat niet meer zo, ik ben toch blij dat ik onderdeel ben van die cultuur. Ik heb vaker Maria-liedjes geschreven, voor mezelf, ik zet ze niet op een plaat. Behalve deze, die heeft ook te maken met een vrouw die ik bij Denver ontmoette. Zij heette Maria, mijn doopnaam is Jozef, dus dat leverde een leuke conversatie op. Jawel, ook voor mij betekent Maria troost. Ik heb veel Mariabeelden thuis. Als er, zoals afgelopen week, een kameraad in het ziekenhuis belandt, dan brandt daar een kaarsje.”